

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De 3, Beatitudine quæ est lugentium. Beati qui lugent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

lietur sub potenti manu Altissimi : subiecta sit Deo, & his pariter quibus vice ejus habet obedire Pralatis, & continuo inveniet corpus suum obediens & subiectum; Veritas enim est qua loquitur, beati Mites quoniam ipsi possidebunt terram. Quam in rem & Sapiens aptissime quod expendas diutius; Fili in mansuetudine serva animam tuam, & da illi honorem secundum meritum suum; peccantem in animam suam quis iustificabit? & quis honorificabit exhorrantem animam suam? Quod sic alii vertunt clarius: Per mansuetudinem, gloriam animæ tuæ concilia; & eam honore quem meretur affice, conservando eam videlicet in ea dignitate & dominatione, quam habet à Deo supra suum appetitum:

sic beatus & gloriosus eris; hæc est beatitudo & gloria tua, quæ sic tamen à te pendet, ut, nisi mansuetus sis, planè depercat; & tunc à beatitudine & gloria incidet in talem miseriam & ignominiam, ut nullus unuste honoret cum te ipse exhonoreris. Nam verè ille miser est & omni profusus miseratione indignus, qui cum facile beatus esse posset, mavult esse miser. Misere-re anima tua placens Deo, & contine.

Vide in 1. parte, Vigilia Natalis Domini, In 2. Feria 3. Hebdom. 2. in Quadragesima, Ubi hæc Veritas expenditur:

Quò quis est mitior, eò & generosior.

Ecc. 10.

Ecc. 30.

FERIA QVART A. DE TERTIA BEATITVDINE, QVÆ EST LUGENTIUM.

Beati qui lugent. Matth. 5.

Va vobis qui ridetis nunc. Luc. 6.

RATIO EST, Quia Beati sunt qui consolantur.

Sed qui lugent, consolabuntur.

Ergo Beati qui lugent, Et pluris æstimandus luctus quam risus,

I. PUNCTUM.

SI de futura Sanctorum felicitate seu consolatione beatifica, hic tantum ageretur, facile esset intelligere quomodo qui hic lugent, beati sint, quoniam ipsi consolantur: *Absterge enim Deus omnem lachrymam ab oculis eorum, & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra quia prima abierunt* Sed quomodo ad hanc etiam vitam beatitudo illa referri possit, unum est ex arcanis Evangelicis plurima dignum consideratione. Ac primo illud præmittendum est, quàm verè beati sint, qui verè gaudent & consolantur. Satis id autem planum est & apertum ex communi omnium sensu, si que indubitanter affirmat S. Augustinus unum & idem esse, beatè velle vivere & gaudere velle. Si quaratur, inquit, à duobus, utrum militare vel nri, fieri possit ut alter eorum velle se, alter nolle, respondeat. Si autem ab eis quaratur utrum beati esse velint, uterq; se statim sine ulla dubitatione dicat: *Haynefue Pars terra.*

optare: nec ob aliud velit ille militare, nec ob aliud iste nolit, nisi ut beati sint. Ita se omnes beatos esse velle, consonant quemadmodum consonant si hoc interrogarentur se velle gaudere, atque ipsum gaudium, & vitam beatam vocant. Quod est aliis hinc, aliis illinc assequitur, unum est tamen quò pervenire omnes nituntur ut gaudeant. Quæ quoniam res est quam se experiri non esse nemo potest dicere, propterea reperta in memoria recognoscitur quando beata vita nomen auditur.

Tum verò docens non omni gaudio esse beatum quemquã, sed solo vero gaudio, & quale illud sit, sic pergit: *Absit Domine, absit à corde servi tui qui constitutus tibi, absit ut quocunq; gaudio gaudeam, beatum me putem. Est enim gaudium quod non datur impiis sed eis qui te gratis colunt quorum gaudium tu ipse es. Et ipsa est beata vita gaudere ad te, de te, propter te; ipsa est, & non altera. Qui autem aliam putant esse, aliud sectantur gaudium, neque ipsum verum.*

Videsne quàm sit unum & idem, velle beatum esse, & velle gaudere seu consolari, dum modo scilicet vera sit consolatio verumq; gaudium? Videsne verò quàm multi errent, in vero querendo gaudio? Videsne tandem te inter illos esse qui sic errent? *Noli latari israhel, noli exultare sicut populi,*

Ubid. c. 22

Osee 9.

L

II PUN-

II. PUNCTUM.

SED qui lugent, ipsi consolabuntur: Ipsi gaudebunt vero gaudio.

Paulo major est difficultas in hac propositione: non enim omnes qui lugent ipsi consolabuntur & gaudebunt: & sicut iam diximus non omne gaudium esse verum gaudium, sic profecto non omnis luctus, luctus est Evangelicus & beatus. Distingui debet triplex luctus seu triplex lugentium status.

Primus est eorum, qui temporalia & terrena hæc tantum lugent affectu terreno & tristitia sæculi qua mortem operatur, ut ait Apostolus, & loage abest à beatitudine & consolatione, quæ promittitur lugentibus ut docet S. Leo: *Luctus hic, cui consolatio æterna promittitur, non est cum mundi huius affectione communi: nec beatum quemquam faciunt ista lamenta, qua totius humani generis deploratione funduntur: alia ratio est sanctorum gemituum, alia beatarum causa lachrymarum. Religiosa tristitia aut alienum peccatum lugeat aut proprium. Nec de hoc dolet quod divina iustitia agitur, sed de eo moeret, quod humana iniquitate committitur: ubi magis plangendus est faciens maligna quam patiens: quia iniustum malitia sua demergit ad pœnam, iustum autem tolerantia ducit ad gloriam.*

Secundus itaque status Lugentium illi primo totus oppositus, eorum est qui spiritualia & æterna tantum lugent, quales ii sunt qui ex compassione, Christo dolenti condolent: qui ex desiderio cœlestis patriæ suum desunt exilium: qui ex amore Dei & proximi sua & aliena plorant peccata. *Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.* Hi sunt qui verè lugent, & qui verè consolabuntur in luctu suo, *Quoniam sicut abundat passiones Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolatio nostra.* Quod & patebit à fortiori ex aliis qui minus forsitan perfectè lugent, & tamen ipsi consolantur.

Tertius est Lugentium status qui potest ita dici mixtus & temperatus ex duobus primis ut temporalia simul lugeat & spiritualia, sed utraq; spirituali & religioso luctu, non quia tantum temporalia sunt, non quia tantum in his plurima patiuntur detrimenta, sed quia simul vident Deum à se offensum vel ab aliis, quia vident se id suis committos esse culpis: quia timent ne inde ex impatientia murmurent vel aliquid gravius peccent; quia vident regnare iniustitiam, opprimi verò æquitate. *Introcat in conspectu tuo gemitus compeditorum.* Ipse scilicet Deus his pitis

movetur lachrymis, sive ut eos liberet, sive ut eos consoletur. Talis eorum fletus qui suis in miseris & iacturis temporalibus lugendo benedicunt & laudant Deum, Domini est & divina quædam motio inhabitantis Spiritus Sancti, qui

scilicet pro nobis postulat gemitibus inenarrabilibus; Id est, qui nos orare & Deum colere facit cum illo gemitu quem exprimunt damna nostra spiritualia & temporalia: Vbi autem est Spiritus Domini, ibi libertas, ibi pax, ibi gaudium, ibi consolatio, ibi domus illa luctus, quod ire melius est, quam ad domum convivii, ut ait ex Sapiente Divus Bernardus. Ibi gratia quædam devotionis, de spe venia de propitiato peccato, de futura beatitudine, de Christi ac Sanctorum similitudine, de divina reparata iustitia, de divina voluntate facta; ibi summissima delectatio boni, & gustus sapientiæ licet exiguus. Quibus interim benignus Dominus afflicta refrigerat animam. Verba sunt S. Bernardi explantis hæc tertiæ Beatitudinæ: verba sunt Plalmistæ dicentis, *Auditui meo dabit gaudium & latitiam, & exultabunt ossa humiliata: Verba sunt Apostoli exclamantis: Repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra: Verba sunt totius Scripturæ, quando*

quidem, ut ipse idem ait, Quæcumq; scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam & consolationem scripserunt, spem habeamus: Verba sunt deniq; Martyrum quibus cum diceretur à tyrannis, respicite miseri, & vos ipsos ab his cruciatibus eripite? Respondabant, nunquam tam jucunde epulati sumus quam hæc libenter Iesu Christi causa perferimus. Et ceterè cum ex Sapiente, Secura mens sit quasi iugo convivium, nunquam mens nostra potest esse magis secura quam in luctu, aut in pœnis, si temperatè tolerentur. Nunquam magis secura de certa salutis via, de certa pœnitentia, de statu gratiæ, de regno Dei quod est iustitia, pax, & gaudium in Spiritu S. Ac proinde mens illa quasi iuge convivium est, iuge est consolatio & iuge gaudium. De ipso enim gaudet gaudio, quo se gaudere sentit in pœnis, quia hoc unum verum est gaudium, hoc unum est gaudium quod à Domino provenit; cum alia quævis gaudia, mundus, caro, & dæmon possit efficere, sicque is solus verè potest dicere, Gaudens gaudebo in Domino. Itane tu?

III. PUNCTUM.

ERGO Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Et va vobis qui ridetis nunc, quia lugent

Homil. de Beatis.

Ps. 118.

2. Cor. 1.

Ps. 73.

Rom. 8.

2. Cor. 3.

Ecclesi. 7.

Serm. 1. 10.

Ecclesi. 10.

Sanctor.

2. Cor. 7.

Rom. 15.

SS. Mart.

S. Marcellianus.

Prov. 15.

Rom. 14.

Is. 61.

lugebitis & flebitis. Vide admirabilem horum
texturam, & expendite tria singulatim. Primum
non hic fieri mentionem puri luctus, aut puræ
consolationis; sed utrumque simul à Domino
jungi, quod & ipse Sapiens dixerat, *Risus dolore*
miscbitur, & extrema gaudii luctus occupat.

Prov. 14.

Secundum, ex his duobus alterutrum tibi ne-
cessario eligendum esse, aut verè lugere, prout
explicatum est, & verè simul gaudere: aut vanè
ridere, & lugere ac flere, quantum minatur
Christus, Id est, vel in Inferno, vel in angore
conscientiæ, vel in pœnis temporalibus suffe-
rendis sine solatio, vel quocunque tandem mo-
do fiat, certa est & indubitata vox Christi Do-
mini comminantis illud infaustum *Vahis qui ri-*
dent: ferius ocyus lugebunt & flebunt. Conver-
tam festivitates vestras in luctum, & omnia Can-
tica vestra in planctum: Risus vester in luctum
converteretur, & gaudium in mœrorem.

Amos 8.

Jac. 4.

Tertium denique, quanto satius sit, bene &
Christianè lugere, ut consolationem & gau-
dium Christi participes, quàm vanè ridere, ut in
illos miserandos fletus & luctus incidas, quo-
rum nulla vera consolatio, nullum meritum,
nulla requies, illos Dominus irridebit, & erunt
post hac decedentes sine honore, & in concumelia
inter mortuos in perpetuum, quoniam disrumpet
illos inflatos sine voce, & commovebit illos à fun-
damentis, & usque ad supremum desolabitur: &
erunt gementes, & memoria illorum peribit. Ve-
nient in cogitatione peccatorum suorum simidi,
& traducent illos ex adverso cogitationes ipso-
rum. O verè Sapiens, qui risum reputavit er-
rorem, & gaudium dixit quid frustra deciperis. O
verè stultus qui cum posset multum gaudere
cum modico luctu, mavult multum lugere cum
modico risu! Quasi tristis ille & semper gau-

Sap. 4.

Eccl. 2.

dens: quasi gaudens iste & semper tristis. Ma-
gna est differentia, ut fuscè ait in Psalmis sanctus
Augustinus, inter ea quæ sunt quasi mala & verè
bona, aut quæ sunt quasi bona & verè mala. Sic
est noster luctus quasi luctus & quasi nullus es-
set præ gaudio quod illi adjungitur: è contra sic
est risus tuus quasi non esset risus, quasi nullus
esset præ mœrore qui risum sequitur. *Somniantis*
est ad dore QVASI: quasi dicebam, quasi loque-
bar, quasi prandebam, totum quasi, quia cum evi-
gilarerit non invenit quod videbat. Quasi the-
saurum inveneram, dicit mendicus, si quasi non
esset, mendicus non esset, sed quia quasi eras, men-
dicus est: Itaque modo, qui ad lascivias seculares
oculos aperiant & cor claudunt, transi quasi eo-
rum & veni verum ipsorum: Quasi ipsorum fæ-
licitas est seculi, verum ipsorum pœna est. Ac si di-
ceret sanctus ille Pater de beatis Evangelicis,
quasi lugent & verè gaudent; de miseris verò
seculatibus, quasi gaudent & verè lugent. Jam-
ne dubitabis, ex utris esse debeas? Multiplicata
sunt aqua, & elevarunt arcam in sublime à
terra. Ostendit Dominus Mosi lignum, quod
cum misisset in aquas, in dulcedinem versa sunt.
ELVMINIS impetus latificat civitatem Dei. QVI
seminant in lachrymis, in exultatione metent. IN
fletu venient, & in misericordia reducam eos: &
adducam eos per torrentes aquarum in via recta,
& non impingent in ea.

Ps 48.

Gen. 7.

Exodi 15.

Ps. 45.

Ps. 125.

Ier. 31.

His & similibus Scripturæ locis, posset non
modo Veritas, sed & animus in praxi Veritatis
confirmari. Vide etiam in 2. parte, Dominica
Palmarum, & Feria 4. Rogationum, ubi hæc pro-
ponuntur Veritates:

Lachryma, Passionis Christi Vicaria.
Lachrymarum descensus, ascensus est.

FERIA QUINTA. DE QUARTA BEATITVDINE, QUAE EST, ESURIES ET SITIS JUSTITIÆ.

Beati qui esuriunt & sitiunt Iustitiam. Matth. 5.

RATIO EST, Quia beati sunt qui saturabun-
tur.
Sed qui esuriunt & sitiunt Iustitiam, saturabun-
tur.
Ergo illi Beati sunt, & procuranda illa esuries, ad-
que sitis Iustitiæ.

I. PUNCTUM.

Quartam hanc Beatitudinem cum præ-
cedenti conjungens S. Ambrosius:
Postquam, inquit, delicta deservi, esu-
rire incipio & sitire Iustitiam, ager
enim in gravi morbo esurit. Sanctus autem
Hieronymus

In Luc. 6.

